

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา วิชากลยุทธ์การตลาดของนักศึกษา
ระดับชั้นปวส.๑ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย
โดยใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้

นางจุไรรัตน์ เทศบุตร
ครูประจำสาขาวิชาการตลาด

วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่องวิจัย	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา วิชา กลยุทธ์การตลาดของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.๑ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่ายโดยใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้
ผู้วิจัย	นางจุไรรัตน์ เทศบุตร
ปีที่ทำวิจัย	๒๕๖๘

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา กลยุทธ์การตลาด ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.๑ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย โดยใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้ มีวัตถุประสงค์ใน การวิจัย ๒ ข้อ ได้แก่ ๑) เพื่อศึกษาการใช้การสอนแบบการกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วย วิชา กลยุทธ์การตลาด ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ๒) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา กลยุทธ์การตลาด ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย จำนวน ๑๐ คน ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘

ผลการวิจัย จากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้ของ นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย จำนวน ๗ คน ทำให้นักศึกษามีความรู้และความตั้งใจเรียนในวิชากลยุทธ์การตลาดมากขึ้นส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางเรียนของนักศึกษาเพิ่มสูงขึ้น

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่าการสอบกลางภาคมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๑๓.๓ และการสอบปลายหลังมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๑๖.๒ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบกลางภาคและคะแนน ปลายภาค พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบปลายภาคสูงกว่าคะแนนสอบกลางภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้การสอนแบบการกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยวิชา และเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา กลยุทธ์การตลาด ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่ายขอขอบพระคุณสถานศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบ้านค่ายที่จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนจึงทำให้การวิจัยในชั้นเรียนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีสุดท้ายต้องขอขอบคุณนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่ายที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สุดท้ายนี้ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่นำไปศึกษาเพิ่มเติม หากงานวิจัยครั้งนี้มีข้อบกพร่องประการใด ใคร่ขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

จุไรรัตน์ เทศบุตร

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	
คำถามวิจัย	
วัตถุประสงค์	
ขอบเขตงานวิจัย	
นิยามศัพท์เฉพาะ	
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	
กรอบแนวคิด	
บทที่ ๒ แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	๔
บทนำ	
ความหมายและจุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประเภทของการทดสอบวัดผล	
สัมฤทธิ์ทางการเรียน วิธีการสอนแบบการกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยเรียน	
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
บทที่ ๓ วิธีการดำเนินการวิจัย	๙
บทนำ	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	
วิธีการสังเกตพฤติกรรม	
การเก็บรวบรวมข้อมูล	
การวิเคราะห์ข้อมูล	
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๑๑

บทที่ ๕ สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

๑๓

บทนำ

สรุปผลการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

บรรณานุกรม

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาโดยยึดหลักว่า ผู้เรียนสำคัญที่สุดทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล กระบวนการจัดการศึกษามุ่งเน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และผู้เรียนได้เรียนรู้จาก ประสบการณ์จริงกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมและเทคโนโลยี ก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อการ ดำเนินชีวิตในปัจจุบันของบุคคล ทำให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการ จัดการศึกษาเพื่อสร้างคนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขัน และร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ ในเวทีโลก นอกจากสื่อที่ดีแล้ว เทคนิคการสอนก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง ที่สามารถกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการพัฒนาการ เรียนรู้

รายวิชา กลยุทธ์การตลาด มีเนื้อหาเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของกลยุทธ์การตลาด หลักการ และกลยุทธ์ทางการตลาด แนวความคิดทางการตลาดแบบผสม วิเคราะห์ตลาด การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย การกำหนดกลยุทธ์ผลิตภัณฑ์ การกำหนดกลยุทธ์ด้านการตั้งราคาและนโยบายราคา การกำหนดกลยุทธ์ด้านการ จัดจำหน่าย การกำหนดกลยุทธ์ด้านการส่งเสริมการจำหน่าย จากสอนวิชากลยุทธ์การตลาด ของนักเรียนชั้น ปวส. ๑ ในภาคเรียนที่ ๑ พบว่า การเรียนกลยุทธ์การตลาดของนักเรียนส่วนใหญ่ ไม่ค่อยเข้าใจเนื้อหาบทเรียน เท่าที่ควรและไม่ตั้งใจในการเรียน อาจเป็นเพราะเนื้อหาบทเรียนเยิ่นเย้อและยากจนเกินไป ทำให้นักเรียนเกิดความ เบื่อหน่ายในการเรียน ดังนั้นการสอนแต่ละครั้งจึงต้องมีการเตรียมเนื้อหา เตรียมสื่อการสอนเป็นอย่างดี เพื่อที่จะ ทำให้นักเรียนเข้าใจมากที่สุด บางครั้งอาจจะต้องมีการสาธิต การจำลองสถานการณ์เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและนึกภาพ ในเนื้อหาได้ชัดเจน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น การสอนโดยมีการทดสอบย่อยนั้นมีส่วนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา กลยุทธ์การตลาด ซึ่งการทดสอบย่อย (Formative testing) เป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินผลระหว่าง การเรียนของผู้เรียน โดยทดสอบเป็นระยะ ๆ ในระหว่างการจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อใช้ผลข้อมูล ช่วยให้อาจารย์และผู้เรียนได้ติดตามความก้าวหน้าในการเรียนย้อนกลับไปยังผู้เรียนและครูอาจารย์ การทดสอบย่อยจึงเป็นการให้สิ่งเสริมแรงและตรวจสอบค้นหาสิ่งบกพร่องเพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาผลการทดสอบย่อยดังกล่าวเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักศึกษา และนำ ผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

๑.๒ คำถามวิจัย

นักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่ายที่เรียนวิชากลยุทธ์การตลาด โดยใช้ การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหรือไม่

๑.๓ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๓.๑ เพื่อศึกษาการใช้การสอนแบบการกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกสัปดาห์ วิชากลยุทธ์การตลาด ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. ๑ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

๑.๓.๒ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชากลยุทธ์การตลาด ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

๑.๔.๑ กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับชั้น ปวส.๑ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย วิชากลยุทธ์การตลาด จำนวน ๑๐ คน

๑.๔.๒ ตัวแปร ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนการสอนโดยการกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้ ตัวแปรตาม คือ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้น ปวส.๑ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ในรายวิชากลยุทธ์การตลาด

๑.๔.๓ เครื่องมือในงานวิจัย

- ๑) แบบทดสอบหลังเรียนแต่ละหน่วยเรียน
- ๒) แผนการเรียนการสอนวิชากลยุทธ์การตลาด

๑.๔ ขอบเขตเวลา

วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๘ - วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๘

๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะ

๑.๕.๑ การทดสอบย่อย (Formative testing) เป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินผลระหว่างการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยทดสอบเป็นระยะๆ ในระหว่างการจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อใช้ผลข้อมูลย้อนกลับไปยังผู้เรียนและครูอาจารย์ช่วยให้ครูอาจารย์และผู้เรียนได้ติดตามความก้าวหน้าในการเรียน การทดสอบย่อยจึงเป็นการเสริมแรงและตรวจสอบค้นหาสิ่งบกพร่องเพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน

๑.๕.๒ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง ๓ ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

๑.๕.๓ นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑ แผนกการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย จำนวน

๑๐ คน ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘

๑.๕.๔ แบบทดสอบ หมายถึง ชุดของข้อคำถามที่สร้างขึ้นเพื่อใช้วัดความรู้ สติปัญญา ความถนัด และบุคลิกภาพของบุคคล โดยบุคคลนั้นจะตอบสนองโดยการแสดงพฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น พูด เขียน หรือ ทำทาง เป็นต้น

แบบทดสอบ อาจแบ่งได้เป็น ๓ ชนิดคือ

๑. แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียน

๒. แบบทดสอบวัดความถนัดและสติปัญญา

๓. แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ

แบบทดสอบวัดทัศนคติ

แบบทดสอบวัดความสนใจ

แบบทดสอบวัดการปรับตัว

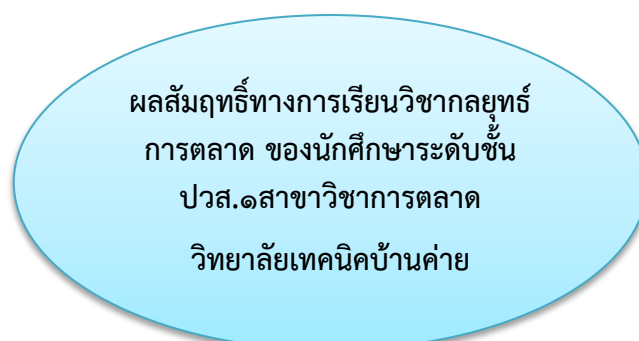
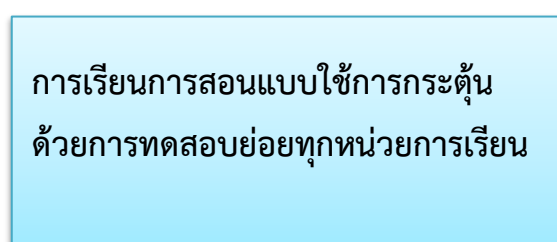
๑.๕.๕ รายวิชา กลยุทธ์การตลาด เป็นรายวิชาที่เน้นความสำคัญของกลยุทธ์การตลาด หลักการและกลยุทธ์ทางการตลาด แนวความคิดทางการตลาดแบบผสม วิเคราะห์ตลาด การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย การกำหนดกลยุทธ์ผลิตภัณฑ์ การกำหนดกลยุทธ์ด้านการตั้งราคาและนโยบายราคา การกำหนดกลยุทธ์ด้านการจัดจำหน่าย การกำหนดกลยุทธ์ด้านการส่งเสริมการขาย

๑.๖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๖.๑ ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา กลยุทธ์การตลาด ของนักเรียนระดับชั้น ปวส.๑ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่ายขึ้นและผ่านเกณฑ์

๑.๖.๒ ได้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนโดยใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้ วิชา กลยุทธ์การตลาด

๑.๗ กรอบความคิด

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ บทนำ

การวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชากลยุทธ์การตลาด ของนักศึกษาระดับชั้น

ปวส.๑ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย โดยใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยเรียน ผู้ศึกษา ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสาร แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

๒.๑.๑ ความหมายและจุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

๒.๑.๒ ประเภทของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

๒.๑.๓ วิธีการสอนแบบใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียน

๒.๑.๔ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๒ ความหมายและจุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (๒๕๓๐ : ๒๗-๒๘) ได้สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Academic Achievement) หมายถึงคุณลักษณะรวมถึงความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนหรือคือมวลประสบการณ์ทั้ง ปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ของสมรรถภาพสมอง

จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของสมรรถภาพสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้างและมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร เช่นมีพฤติกรรมด้านความจำ ความเข้าใจ การ นำไปใช้การวิเคราะห์และการประเมินค่ามากน้อยอยู่ในระดับใด ซึ่งเป็นการวัด ๒ องค์ประกอบตามจุดมุ่งหมาย และลักษณะของวิชาที่เรียน ดังนี้

๑. การวัดด้านการปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติ โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงให้เห็นผลงานปรากฏออกมา ให้ทำการสังเกตและวัดได้เช่น วิชาศิลปศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องวัดโดยใช้ “ข้อสอบภาคปฏิบัติ” (Performance Test) ซึ่งการประเมินผลจะพิจารณาที่วิธีการปฏิบัติ (Procedure) และผลงานที่ปฏิบัติ (Product)

๒. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับ เนื้อหาวิชา (Content) รวมถึง

พฤติกรรมความสามารถในด้านต่างๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน มีวิธีการสอบวัดได้ ๒ ลักษณะ คือ

๑) การสอบแบบปากเปล่า (Oral Test) การสอบแบบนี้มักกระทำ

เป็นรายบุคคลซึ่งเป็นการสอบที่ ต้องดูผลเฉพาะอย่าง เช่น การสอบอ่านฟังเสียง การสอบสัมภาษณ์ ที่ต้องดูการใช้ถ้อยคำ ในการตอบคำถาม

รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นและบุคลิกภาพต่างๆ เช่น การสอบปริญญานิพนธ์ที่ต้องการวัดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ทำตลอดจนแง่มุมต่างๆ การสอบปากเปล่าสามารถวัดได้ละเอียดลึกซึ้ง และคำถามสามารถเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามที่ต้องการ

๒) การสอบให้เขียนตอบ (Paper Pencil Testator Written Test) เป็นการสอบวัดที่ผู้สอบเขียนเป็นตัวหนังสือตอบ ซึ่งมีรูปแบบการตอบอยู่ ๒ แบบ คือแบบไม่จำกัดคำตอบ (Free Response Type) ได้แก่ การสอบวัดที่ใช้ข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง (Essay Type) นั้นเองแบบจำกัดคำตอบ (Fixed Response Type) เป็นการตอบที่กำหนดขอบเขตของคำถามที่จะให้ตอบหรือกำหนดคำตอบมาให้เลือก มีรูปแบบของคำถามอยู่ ๔ รูปแบบ คือ

๑. แบบเลือกทางใดทางหนึ่ง (Alternative)

๒. แบบจับคู่ (Matching)

๓. แบบเติมคำ (Completion)

๔. แบบเลือกคำตอบ (Multiple Choice)

การวัดผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาโดยการเขียนคำตอบนั้นเป็นที่นิยมแพร่หลายในโรงเรียนเพื่อเป็นการวัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยหรือวัดความรู้และความคิดซึ่งเป็นผลจากการเรียนการสอน

๒.๓ ประเภทของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (๒๕๓๐ : ๓๑ -๓๒) ได้กล่าวถึงประเภทของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถแบ่งได้เป็น ๒ ลักษณะ คือ

๑. การทดสอบแบบอิงกลุ่มหรือการวัดผลแบบอิงกลุ่มเป็นการทดสอบหรือการสอบวัดที่เกิดจากแนวความเชื่อในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลที่ว่าความสามารถของบุคคลใดๆ ในเรื่องใดนั้นมีไม่เท่ากันบางคนมีความสามารถเด่นบางคนมีความสามารถด้อยและส่วนใหญ่จะมีความสามารถปานกลางการกระจายของความสามารถของบุคคลถ้านำมาเขียนกราฟจะมีลักษณะคล้ายๆ โค้งรูประฆังหรือที่เรียกว่า โค้งปกติ ดังนั้น การทดสอบแบบนี้จึงยึดคนส่วนใหญ่เป็นหลักในการเปรียบเทียบโดยพิจารณาคะแนนผลการสอบของบุคคลเทียบกับคนอื่นๆ ในกลุ่มคะแนนจะมีความหมายก็ต่อเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนของบุคคลอื่นที่สอบด้วยข้อสอบฉบับเดียวกันจุดมุ่งหมายของการทดสอบแบบนี้ก็เพื่อจะกระจายบุคคลทั้งกลุ่มไปตามความสามารถของแต่ละบุคคลนั่นเองก็คือคนที่มีความสามารถสูงจะได้คะแนนสูงส่วนคนที่มีความสามารถด้อยกว่าก็จะได้คะแนนลดหลั่นลงมาจนถึง

คะแนนต่ำสุด

๒. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์หรือการวัดผลแบบอิงเกณฑ์ยึดความเชื่อในเรื่องการเรียนรู้เพื่อรอบรู้กล่าวคือ ยึดหลักการว่าในการเรียนการสอนนั้นจะต้องมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดประสบความสำเร็จในการเรียนแม้ว่าผู้เรียนจะมีลักษณะแตกต่างกันก็ตามแต่ทุกคนควรได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาไปถึงขีดความสามารถสูงสุดของตนโดยอาจใช้เวลาแตกต่างกันในแต่ละบุคคลดังนั้นการทดสอบแบบอิงเกณฑ์จึงมีการกำหนดเกณฑ์ขึ้น แล้วนำผลการสอบวัดของแต่ละบุคคลเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่ได้มีการนำผลไปเปรียบเทียบกับบุคคลอื่นๆ ในกลุ่ม ความสำคัญของการทดสอบแบบนี้จึงอยู่ที่การกำหนดเกณฑ์ (criterion) เป็นสำคัญเกณฑ์หมายถึง กลุ่มของ พฤติกรรมที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละรายวิชาตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนแต่ละบท หรือแต่ละหน่วยการเรียนของรายวิชานั้นซึ่งอาจเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม (behavioral objective) หรือกลุ่มของพฤติกรรม (domain of behavior) ก็ได้จุดมุ่งหมายของการสอบแบบนี้จึงเป็นการตรวจสอบดูว่าใครเรียนถึงเกณฑ์และใคร ยังเรียนไม่ถึงเกณฑ์ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขต่อไปเช่นอาจให้มีการเรียนซ่อมเสริมเป็นต้นจากข้อความข้างต้นจึงสรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้ในปัจจุบันมีมากมายหลายชนิดแต่ละชนิดก็มีจุดมุ่งหมายและ ขีดความสามารถในการทดสอบแตกต่างกันดังนั้นในการนำแบบทดสอบไปใช้ต้องระมัดระวังว่าเลือกใช้แบบทดสอบ ได้ถูกต้องเหมาะสมกับสิ่งที่เราต้องการหรือไม่การจำแนกประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึง ช่วยให้สามารถเข้าใจและเลือกใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ถูกต้องยิ่งขึ้นการจำแนกแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถทำได้หลายแบบขึ้นอยู่กับผู้จำแนกว่าจะยึดถืออะไรเป็นเกณฑ์ในการจำแนก

๒.๔ วิธีการสอนแบบการกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยเรียน

๒.๔.๑ การทดสอบย่อย (Formative testing) เป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินผลระหว่างการเรียนรู้ ของผู้เรียน โดยทดสอบเป็นระยะๆ ในระหว่างการจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อใช้ผลข้อมูลย้อนกลับไปยัง ผู้เรียนและครูอาจารย์ช่วยให้ครูอาจารย์และผู้เรียนได้ติดตามความก้าวหน้าในการเรียน การทดสอบย่อยจึงเป็น การให้ส่งเสริมแรงและตรวจสอบค้นหาสิ่งบกพร่องเพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน

๒.๔.๒ ความหมายของการประเมินผลย่อยการประเมินผลเป็นกระบวนการตัดสินคุณค่าของสิ่งของหรือ กระทำใด ๆ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่ได้ตั้งไว้ สำหรับการประเมินผลย่อย (Formative Evaluation) มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

ไพศาล หวังพานิช (๒๕๒๖: ๒๔-๒๖) ได้กล่าวว่า การประเมินผลย่อยเป็นการประเมินผลหลังจบ เนื้อหาหนึ่ง ๆ เพื่อตรวจสอบดูว่าหลังจากนักเรียนได้เรียนในแต่ละเรื่องแล้วได้ผลในระดับที่น่าปรารถนาหรือไม่ หรือยังมีข้อบกพร่องในส่วนไหน ตอนใด และควรมีการแก้ไขปรับปรุงเกี่ยวกับสิ่งใดในเนื้อหานั้น ๆ ทั้งยังช่วยให้ได้ ข้อมูลเพื่อปรับปรุงการสอนของครู เป็นผลให้นักเรียนเกิดความรอบรู้ในการเรียนอย่างสมบูรณ์เต็มที่

นิภา เมธาวีชัย (๒๕๓๓ : ๑๐) ได้กล่าวว่า การประเมินผลระหว่างสอนมีจุดประสงค์เพื่อทราบ ว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์หรือยัง เครื่องมือที่ใช้วัด เช่น การซักถาม การสังเกต การให้ลงมือปฏิบัติ การ ทดสอบย่อยตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สุทธีวรรณ พิศศักดิ์โสภ (๒๕๓๗: ๕) ได้กล่าวไว้ว่าการประเมินผลระหว่างเรียนเป็นการประเมินผลตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ระหว่างการเรียนรู้การสอนในแต่ละบท เพื่อให้ครูทราบว่านักเรียนได้บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่เพียงใด นักเรียนบกพร่องในเรื่องใด ครูจะได้ทำการปรับปรุงการสอนให้เหมาะสมจากความหมายการประเมินผลย่อยข้างต้น พอสรุปได้ว่า การประเมินผลย่อยเป็นการประเมินผลระหว่างการเรียนรู้การสอนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ระหว่างการเรียนรู้การสอนในแต่ละบท เพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน และนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด

๒.๔.๓ หลักการสร้างแบบทดสอบย่อย

บลูม (Bloom and others. ๑๙๗๑: ๖๕) ได้กำหนดขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบย่อยไว้ ๓ ประการดังนี้

๑. วิเคราะห์หน่วยความรู้ (Analysis of Learning Units) เนื้อหา จุดมุ่งหมายและธรรมชาติของบทเรียนนั้น ๆ

๒. สร้างตารางเฉพาะของหน่วยการเรียนรู้ (Specification for Units)

๓. ดำเนินการสร้างข้อสอบย่อยซึ่งควรมีลักษณะดังนี้

๓.๑ สร้างข้อสอบให้ครอบคลุมแต่ละพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในตารางเฉพาะอย่างน้อย

พฤติกรรมละ ๑ ข้อ

๓.๒ ข้อสอบต้องรวบรวมนเนื้อหาทั้งหมดไม่ใช่ส่วนเฉพาะส่วนสำคัญเพื่อเป็นตัวแทนเท่านั้น

๓.๓ ข้อสอบควรมีความยากง่ายต่อเนื่องกัน ผู้ที่ทำข้อสอบส่วนที่ง่าย ๆ จะได้เกิดการเรียนรู้ที่ยากกว่าได้ถูกต้อง ไม่ใช่ทำถูกโดยบังเอิญหรือการเดา

๓.๔ ข้อสอบจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น ถ้าไม่เพียงแต่บอกว่าเขาทำส่วนใดไม่ได้ แต่ควรบอกสาเหตุที่เขาทำไม่ได้ด้วย

๓.๕ คะแนนต่อการสอบย่อยไม่มีผลต่อการตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่จะเป็นเครื่องชี้ให้นักเรียนรู้ว่าเขากพร่องที่ไหน ควรแก้ไขอย่างไร เพื่อให้เกิดความรู้ในเนื้อหานั้นเป็นอย่างดี

๒.๕ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุญเรือน พุฒิทอง (๒๕๔๔ : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ระหว่างวิธีการสอนแบบมีการทดสอบย่อยกับวิธีการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๔๓ โรงเรียนสายไหม (ทศนารมย์อนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร จำนวน ๗๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบทดสอบย่อยและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ๒๐๑๒ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก

จำนวน ๒ ฉบับ ฉบับที่ ๑ มีจำนวน ๓๐ ข้อ ฉบับที่ ๒ มีจำนวน ๔๐ ข้อ สถิติใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) การเปรียบเทียบคะแนน การทดสอบหลังการสอน (Posttest) ค่าความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance) โดยใช้คะแนนการ ทดสอบก่อนสอน (Pretest) เป็นตัวแปรร่วม (Covariance) ผลการวิจัยพบว่า

๑. คะแนนการทดสอบก่อนการสอนที่ใช้เป็นตัวแปรปรวนร่วม (Covariate) ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนน การสอบหลังการสอน (Posttest) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .๐๕ และคะแนนการทดสอบหลังสอน หลังจากปรับความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนสอนออก วิธีการสอนแบบมีการทดสอบย่อยของวิชา คณิตศาสตร์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ ๐.๐๕ ในเนื้อหาเรื่องพื้นที่ผิวและปริมาตร การ แยกตัวประกอบของพหุนาม และสมการกำลังสอง

๒. จากผลการทดสอบครั้งที่ ๒ พบว่า การทดสอบก่อนการสอนที่ใช้เป็นตัวแปรร่วม (Covariate) มีความสัมพันธ์กับคะแนนการสอบหลังการสอน Posttest อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ ๐.๐๕ กับวิธีการสอน แบบมีการทดสอบหลังสอนหลังจากปรับความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนสอนและหลังการสอน ออกไปแล้วไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ ๐.๐๕ ในเนื้อหาเรื่อง พาราโบลา ระบบสมการ ความน่าจะเป็นและสถิติ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดการวัดและประเมินผลระหว่างเรียน มาเป็นแนวคิดหลักในการพัฒนาวิธีสอนแล้วสอบและนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาวิชาชีพรูสาขาวิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบกลุ่มเดียววัดเฉพาะหลังการทดลองนำคะแนนหลังการทดลองเทียบกับเกณฑ์การผ่าน

๗๐ คะแนน

บทที่ ๓

วิธีการดำเนินการวิจัย

๓.๑ บทนำ

ในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชากลยุทธ์การตลาด ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.๑ แผนกการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่ายโดยใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วย การเรียนสามารถช่วยแก้ปัญหาผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำและยังสามารถทำให้พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ดีขึ้นได้ โดยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๓. วิธีสร้างเครื่องมือ
๔. การดำเนินการทดลองและรวบรวมข้อมูล
๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๒.๑ กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑ ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย จำนวน ๑๐ คน

ตารางที่ ๓.๑ รายชื่อของกลุ่มตัวอย่าง มีดังต่อไปนี้

เลขที่	ชื่อ สกุล
๑	นางสาวกฤติยา นานุรักษ์
๒	นางสาวทิฆัมพร กลัภัยอม
๓	นางสาวลลิตา จงโวหาร
๔	นายวรวิทย์ จินหลง
๕	นายวิษณุพงษ์ ประกอบพร
๖	นางสาวสโรชา วานทุม
๗	นางสาวกัญญาณัฐ เข้มเพ็ชร
๘	นางสาวแก้วกัลยา ฉายแสง
๙	นางสาวจิราวรรณ กรุดกาง
๑๐	นางสาวญาดา ภูสมตา

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๓.๑ แบบทดสอบย่อย วิชากลยุทธ์การตลาด สำหรับวัดผลการเรียนทุกหน่วยการเรียนรู้

๓.๓.๒ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การตลาด ใช้สำหรับวัดผลการเรียนรู้ก่อนและหลังเรียน มีลักษณะเป็นแบบข้อสอบเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก มีคำตอบที่ถูกต้องเพียง ๑ ตัวเลือกในแต่ละข้อ

๓.๔ วิธีสร้างเครื่องมือ

การสร้างแบบทดสอบผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือโดยศึกษาวิชากลยุทธ์การตลาด หนังสือเรียน “กลยุทธ์การตลาด”

๓.๕ การดำเนินการทดลองและรวบรวมข้อมูล

๓.๕.๑ ทดลองกับนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑ สาขาวิชาการตลาด ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ดังนี้

๓.๖.๑ ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลและลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งใช้วิเคราะห์ในส่วนของแบบสอบถามส่วนที่ ๑ ซึ่งสามารถคำนวณได้จากสูตร

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนข้อมูลของแต่ละข้อ} \times 100}{\text{จำนวนรวมทั้งหมด}}$$

๓.๖.๒ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

$\bar{x}$ คือ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum x$ คือ คะแนนรวม

N คือ จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

๓.๖.๓ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้วิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูลต่างๆ ซึ่งใช้ ควบคู่กับค่าเฉลี่ย เพื่อแสดงลักษณะการกระจายของคะแนน แต่ละครั้ง โดยใช้สูตร

$$S.D = \frac{\sqrt{n\sum x^2 - (\sum x)^2}}{n(n-1)}$$

S.D. คือ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร

X คือ ค่าของข้อมูลแต่ละตัว

N คือ จำนวนประชากร

บทที่ ๔
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชากลยุทธ์การตลาดของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย โดยใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยเรียน

ตารางที่ ๔.๑ แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๐	๐
หญิง	๑๐	๑๐๐
รวม	๑๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงคิดเป็น ร้อยละ ๑๐๐

ตารางที่ ๔.๒ ผลของการทดสอบย่อยของกลางภาค

เลขที่	ชื่อ สกุล	คะแนน (๒๐)
๑	นางสาวกฤติยา นาหนูรัก	๑๕
๒	นางสาวทิฆัมพร กลักย้อม	๑๕
๓	นางสาวลลิตา จงโวหาร	๙
๔	นายวรวิทย์ จินหลง	๑๖
๕	นายวิชณพงษ์ ประกอบพร	๑๕
๖	นางสาวสโรชา วานทุม	๑๒
๗	นางสาวกัญญาณัฐ เข้มเพ็ชร	๑๕
๘	นางสาวแก้วกัลยา ฉายแสง	๑๓
๙	นางสาวจิราวรรณ กรุดกาง	๑๒
๑๐	นางสาวญาดา ภูสมตา	๑๑
รวม		๑๓๓
$\bar{X}$		๑๓.๓๐
S.D.		๒.๒๖

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่าคะแนนของกลุ่มผู้เรียนในการสอบกลางภาคมีค่าเฉลี่ยของคะแนน เท่ากับ ๑๓.๓ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๒.๒๖ คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๕

ตารางที่ ๔.๓ ผลของการทดสอบของปลายภาค

เลขที่	บทที่ ๔	บทที่ ๕	คะแนนรวม
๑	๗	๙	๑๖
๒	๙	๙	๑๘
๓	๙	๗	๑๖
๔	๖	๙	๑๕
๕	๗	๘	๑๕
๖	๗	๙	๑๖
๗	๗	๙	๑๖
๘	๘	๘	๑๖
๙	๙	๘	๑๗
๑๐	๘	๙	๑๗
รวม			๑๖๒
ค่าเฉลี่ย			๑๖.๒๐
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			๐.๙๒

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่าคะแนนของกลุ่มผู้เรียนในการสอบปลายภาคมีคะแนนสูงขึ้นจากคะแนนกลางภาค ซึ่งค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ ๑๖.๒ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๙๒ คิดเป็นร้อยละ ๘๑

ตารางที่ ๔.๔ แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนสอบกลางภาคและคะแนนสอบปลายภาค

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	S.D.
สอบกลางภาค	๑๐	๑๓.๓	๒.๒๖
สอบปลายภาค	๑๐	๑๖.๒	๐.๙๐

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่าการสอบกลางภาคมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๑๓.๓ และการสอบปลายหลังมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๑๖.๒ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบกลางภาคและคะแนนปลายภาค พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบปลายภาคสูงกว่าคะแนนสอบกลางภาค

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

๕.๑ บทนำ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา วิชากลยุทธ์การตลาดของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่ายโดยใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้ สามารถช่วยแก้ปัญหาผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำและเพิ่มความตั้งใจในการเรียนมากขึ้น

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา วิชากลยุทธ์การตลาดของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่ายโดยใช้การกระตุ้น ด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้ ได้แบ่งข้อมูลออกเป็น๒ตอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ดังนี้ ๑) เพื่อศึกษา การใช้การสอนแบบการกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกสัปดาห์ กลยุทธ์การตลาดของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ๒) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลยุทธ์การตลาดของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.๑ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบย่อย มารวบรวมคะแนนสถิติที่ใช้และการวิเคราะห์ข้อมูล มี ๒ แบบ คือ ๑) คะแนนของกลุ่มผู้เรียนในการสอบกลางภาค คิดค่าเป็นร้อยละ และ ๒) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ T-test (Paired-Samples) ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

๕.๒ สรุปผลการวิจัย

หลังจากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย จำนวน ๑๐ คน ทำให้นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับวิชากลยุทธ์การตลาดมากขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางเรียนของนักศึกษาเพิ่มสูงขึ้น

๕.๓ การอภิปราย

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนระดับชั้นปวส.๑ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่ายที่เรียนวิชากลยุทธ์การตลาดโดยใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้ พบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นมากเพราะนักศึกษาคนที่ไม่เข้าใจเนื้อหาบทเรียนเข้าใจมากขึ้นเนื่องจากนักเรียนเกิดความสนใจ ในการเรียน สนใจที่จะจดจำเนื้อหาบทเรียน

๕.๔ ข้อเสนอแนะ

๕.๔.๑ ครูผู้สอนสามารถใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษาห้องอื่นๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษามีทักษะได้

๕.๔.๒ ควรมีการติดตามบทเรียนอื่นๆ ของนักเรียนนักศึกษา เพื่อทราบปัญหาและนำมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนนักศึกษาต่อไป

บรรณานุกรม

- ปกรณัม ประจัญบาน, ๒๕๔๕. “อิทธิพลของการทดสอบย่อยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนชุมชน ๓ บ้านเนินกุ่ม”
- บุญเรือน พุฒทอง, ๒๕๔๔. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ ๓ ระหว่างวิธีการสอนแบบมีการทดสอบย่อย กับวิธีการสอนแบบปกติ” ปรินญาศึกษา ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประเมิน และการวิจัยคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- จุไรรัตน์ สวัสดิ์, ชลชลิตา แดงนารา และวิมลพร ระเวงวัลย์, ๒๕๕๒. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ระหว่างกลุ่ม ที่มีการทดสอบย่อยกับกลุ่มที่ไม่มี การทดสอบย่อย.” วิทยานิพนธ์ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยนเรศวร
- สุรางค์ โค้วตระกูล, ๒๕๕๓. จิตวิทยาการศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ ๙. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- อำนาจ วังจัน, ๒๕๕๓. “ผลของการทดสอบย่อยและการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีต่อแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ความมี วินัยในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ความน่าจะเป็นและสถิติ” ผลงานวิจัย สำนักวิชา ศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีปทุม